

Sastopoties ar nāvi

Mācītājs A. C. Šulcs

Pāvils teica: „Cilvēkiem nolemts vienreiz mirt, bet pēc tam tiesa” (Ebr. 9:27). Tas pasaka, ka mēs visi mīrsim, ka reiz mēs visi mīrsim un ka nav vietas, no kuras mēs varētu atgriezties dzīvē un mirt atkal. Tas, kā dzīvojam šo vienu dzīvi, nosaka gan mūsu likteni, gan mūsu mūžīgās pēcnāves dzīves kvalitāti.

1. Kad ir īstais laiks nomirt?
2. Kas nosaka mūsu mūžīgo likteni?
3. Kas nosaka, kāda būs kvalitāte mūsu dzīvei debesīs?

1. Kad ir īstais liks nomirt?

Salamans teica, ka „savš laiks piedzimt, savš laiks mirt” (Sal. māc. 3:2). Mordohajs teica ķēniņienei Esterei: „Kas zina, vai tu tieši šā laika dēļ neesi kļuvusi ķēnišķīgā godā?” (Esteres 4:14.)

Apustulis Pāvils ienāca pasaulē Dieva noliktā laikā. Viņš nomira Dieva noliktā laikā. Viņš dzīvoja un nomira atbilstoši Dieva grafikam. Vērtējot ar dabisko prātu, Pāvils nomira pārāk ātri. Pāvils nomira, kad prāts vēl bija ass, kad viņš vēl bija aktīvi darboties spējīgs. Viņš nenomira vecuma, vājuma vai slimību dēļ. Viņam izpildīja nāves sodu. Tomēr Pāvils nomira tam paredzētajā laikā. Pirms savas nāves viņš rakstīja: „Skrējienu esmu pabeidzis” (2. Tim. 4:7). Jēzus mira pie krusta 33 gadu vecumā. Viņš pabeidza savu skrējienu. Viņš piedzima laikā. Viņš nomira laikā. Apustulis Jānis nodzīvoja gadsimtu. Arī viņš nomira laikā.

Kad Dievs vēlas kādu ņemt, lai Viņam tiek šis cilvēks, vienalga, vai tam ir 5, 30 vai 50 gadi! Vislabākā diena svētajam ir viņa noliktā nāves diena. Nelaupi nevienam viņa vislabāko dienu. Kad tu vienā vai citā veidā aizkavē Dieva nolikto nāves laiku, tu jaucies Dieva darīšanās. Tu esi pašmīlīgs. Tu izņem to cilvēku no Dieva grafika. Tas ir bīstami. Necenties šajā lietā saprast Dievu. Atceries, ka Dieva ceļi ir neizdibināmi (Rom. 11:33). Atstāj, kā ir. Kad svētais nomirst, tu skumsti, jo esi cilvēcis. Debesis neskumst, kad to bērni nāk mājās, debesis ir garīgas. Debesis palīdzēs tev tavās skumjās. Nav bēdu, ko debesis nevarētu dziedināt. Jo tuvākas attiecības tev ir ar Jēzu, jo mazākas būs tavas skumjas, jo vieglāk tu spēsi sacīt kopā ar Ījabu: „Tas Kungs bija devis, Tas Kungs ir ņēmis, Tā Kunga Vārds lai ir slavēts!” (Īj. 1:21.)

Domājot tālāk, nav svarīgi, kā cilvēks nomirst, bet kā viņš ir dzīvojis. Jesaju pārzāgēja uz pusēm. Jēzus nomira kaunpilnā nāvē pie krusta. Jāņa Kristītāja galva tika ielikta bļodā un pasniegta laulības pārkāpējai sievietei. Nav svarīgi, kā tu nomirsti. Bet ir svarīgi, kāds nāves brīdī ir tavs sirds stāvoklis.

Šeit būs daži veidi, kā mēs varam iziet no Dieva plāna attiecībā uz savu nāvi. Mozus, lēnprātīgākais cilvēks uz zemes savā laikā, nomira pārāk jauns. Viņš nenomira saskaņā ar sastādīto grafiku. Viņš nomira, kaut gan „viņa acis nebija palikušas tumšas, un viņa dzīves spēks nebija zudis” (5. Moz. 34:7). Mozus nomira pārāk jauns savas nepaklausības dēļ –

vienas nepaklausības dēļ. Nepaklausība var tevi izņemt no Dieva plāna. Tādēļ, ka Mozus noira pārāk jauns, viņš paņēma daudzas citiem domātas svētības sev līdzī kapā. Hiskija nomira pārāk vecs. Dievs viņu gribēja ņemt 39 gadu vecumā, kad viņš bija savu spēju un garīguma augstākajā punktā. Bet Hiskija pagriezta seju pret sienu un šņukstēja, viņš raudāja, viņš taisīja lielu troksni. Es nezinu, kāpēc Dievs ļāva viņam iet savu ceļu, taču Dievs piešķīra Hiskijam vēl 15 gadus (Jes. 38:1-5). Ja tu taisi traci, iespējams, ka arī tev Dievs ļauj iziet no Viņa pilnīgās gribas, atvēlot tev nokļūt Viņa pieļaujošajā gribā. Nedari tā! Vēlākajos gados lepība iegāja Hiskijas sirdī un tai sekoja mulķīgi lēmumi, kas nesa lielas ciešanas nākamajai paaudzei. Mans draugs, ir labi nomirt Dieva laikā. Mozus nomira pārāk jauns. Hiskija nomira pārāk vecs.

Cita lieta, kas var likt mums nomirt ārpus Dieva noliktā laika, ir sliktas izvēles. Ja tu esi bezatbildīgs tajā, ko ēd, ja esi rīma, ja neizturies pienācīgi pret savu ķermeni kā pret Svētā Gara templi, tu nomirsi laikā, kas nebūs saskaņā ar Dieva grafiku. Tu kopā ar sevi kapā paņemsi svētības, kuras bija paredzētas nest citiem. Riskēšana un neatrašāns Dieva svaidījumā var izraisīt to, ka tu nepabeidz savu skrējieni.

2. Kas nosaka mūsu mūžīgo likteni?

Rakstos teikts, ka tas, kur nonāksim, kad nomirsim, nav atkarīgs no tā, ko esam darījuši pagātnē, bet drīzāk no tā, kur esam pašreiz – vai paliekam Kristū vai nē. Jēzus teica: „Kas nepaliek Manī, tas kā zars izmetams ārā un sakalst; tos savāc un iemet ugunī, un tie sadeg” (Jāņa 15:6).

Nedzīvo nevienu pašu dienu, nepaliekot Kristū! Nepalikt ikdienas Viņā ir visnegudrākā un visbīstamākā lieta, ko vien vari darīt. Tas tev maksās visu. Tādēļ Bībelē diena ir tik ļoti uzsvērtā, piemēram: „Ik dienas ņem uz sevi savu krustu... mūsu dienīšķo maizi dodī mums katru dienu... šodien, ja dzirdēsī Viņa balsi...” (Lūk. 9:23; 11:3; Ebr. 3:7).

To visu apstiprina Ecehiēls: „Kad taisnais nogriežas no savas taisnības un dara ļaunu, tad tas mirs, tam jāmirst tā ļaunuma dēļ, ko viņš darījis” (Eceh. 18:26). Piecas no desmit jaunavām pazaudēja debesis ne tādēļ, ka viņu lampas nekad nebūtu degušas. Reiz tās spīdēja. Viņas pazaudēja debesis, jo to lampas nedega, kad atskanēja sauciens pusnaktī (Mat. 25:1-10). Un vēl: „Bet, ja bezdievis atgriežas no savas bezdievības, ko viņš darījis, un dara patiesību un taisnību, tas paturēs savu dvēseli dzīvu” (Eceh. 18:27). Ļaundarim pie krusta viņa lampa dzīvē nekad nebija degusi. Viņš nokļuva debēsī, balstoties vienīgi uz to, kādās attiecības ar Kristu bija savā nāves dienā.

3. Kas nosaka, kāda būs kvalitāte mūsu dzīvei debēsīs?

Un tagad ņem vērā šo tik ļoti aizmirsto faktu un atjēdzies: debēsīs visi nebūs vienādā līmenī, jo Dievs ir atalgotājs. Lai arī darbi mums nedod pestīšanu, tie noteiks, cik daudz mēs mūžībā debēsīs gūsim prieku. Mācība, ka Dievs atalgo gan labo, gan slikto, redzama viscaur Bībelē. Tāpat kā ellē ciešanas ir dažādās pakāpēs, (daži dabūs daudz sitienu, daži maz) tāpat debēsīs ekstāze ir dažādās pakāpēs. Jēzus mums teica, lai krājam mantu debēsīs, lai darītu tās sev bagātākas (Mat. 6:20). Darīt debesis sev par bagātāku vietu ir mūsu uzdevums, nevis Viņa. Jēzus teica: „Mana Tēva namā (debēsīs) ir daudz mājokļu (Jāņa 14:2). Kā tavs mājoklis būs mēbelēts, atkarīgs no tā, ko tu tur aizsūti, pirms pats ierodies. Ja būsi bijis pastāvīgi uzticīgs savā Dieva darbā, lūgšanā, kalpošanā, došanā un paklausībā, tavs atalgojums tiks tev priecāties par Jēzu un par visu, kas ir debēsīs, dziļākā un pilnīgākā veidā kā to piedzīvos mazāk uzticīgais. Tev debēsīs būs vairāk privilēģiju. Netopi pievilts! „Ko cilvēks sēj, to viņš arī ņaus,” ir likums, kas mūžam darbojas visā bezgalīgajā debesu universā.

Ielūkosimies dažos pantos, kas atklāj nedaudz par to, cik ļoti Jēzus debesīs nodarbojas ar atalgošanu, nosakot zemes dzīves kvalitāti. Bagātajam jauneklīm Viņš teica: „Pārdod visu, kas tev pieder, un izdali to starp nabagiem, tad tev būs manta debesīs” (Lūk. 18:22). Tu tiks atalgots, ja ciet Jēzus dēļ (Mat. 19:29). Tu saņemsi atalgojumu, ja dosi glāzi auksta ūdens Dieva vīram (Mat. 10:42). Tu tiks atalgots, ja cītīgi meklēsi Dievu (Ebr. 11:6). Šie atalgojumi summējas. Dažiem ir maz, citiem daudz. Nepievilies, pie Dieva diplomiem ir nozīme. Debesis to pierādīs. Tagad tu jautā: „Vai atšķirības debesīs izraisīs skaudību?” Nē, nē, nē! Tur nebūs skaudības, debesīs nav grēka. Tur viss būs mīlestībā uz Dievu un vienam uz otru, kad mēs visi kopā redzēsīm savu Pestītāju, sakot: „Cienīgs ir tas Jērs, kas tapa nokauts” (Atkl. 5:12).

„Es došu jums katram pēc jūsu darbiem...” „Redzi, Es nāku drīz un Mana alga līdz ar Mani atmaksāt ikvienam pēc viņa darbiem” (Atkl. 2:23; 22:12). Mans draugs, Jēzus ir tik aizrautīgs mūs atalgot, ka tad, kad sastapsimies ar Viņu padebešos, alga priekš mums būs Viņa „bikšu kabatā”. Jā, kādu dienu mums visiem būs atmaksas diena!